

TRIGLAV

Uredništvo in upravnishvo tednika „Triglav“ Kranj. — Telefon uredništva št. 8. — Naročnina 40 Din za celo leto, 20 Din polletno in 10 Din četrtletno. Za inozemstvo 50 Din. Račun podružnice poštne hranilnice v Ljubljani, št. 16.383.

Leto I.

Kranj, dne 25. novembra 1933.

Štev. 23.

Vprašanje brezposelnosti in inozemski nastavljenici

Največje današnje zlo, katero je ustvarila gospodarska kriza, je brezposelnost, ki je brezobzirno zajela ves svet. V Evropi je po uradno dognani statistiki Mednarodnega urada dela ca 11 milijonov brezposelnih in sicer v Nemčiji preko 4 milijone, v Angliji 2½ milijona, v Italiji skoro 1 milijon, v Avstriji 300 tisoč, v Čehoslovaški 600 tisoč, v Rumuniji 25 tisoč itd. V teh številkah pa še niso všteti oni milijoni brezposelnih, ki uradno niso prijavljeni. Iz statistike je tudi razvidno, da je brezposelnost največja v industrijskih državah, kar je popolnoma razumljivo, saj je danes industrija vsled manjše uporabe njenih izdelkov prisiljena omejevali proizvodnjo ter vsled tega reducirati delavne sile. Države si na razne načine prizadevajo brezposelnost vsaj delno omejiti. Organizirajo se javna dela, z mednarodnimi pogodbami skrbijo za večja naročila svoji industriji, izganjajo inozemce ter na njihova mesla nastavljajo svoje domače ljudi. Vsa prizadevanja držav omejiti brezposelnost pa so prinesla le delne in še to samo začasne uspehe, ker je za trajno odpravo brezposelnosti treba sistematičnega in enotnega načina po vseh državah. Tak način pobijanja brezposelnosti pa pri današnjih prilikah med državami ni mogoč, ker bi bila sicer prekrizana pri tej ali oni državi politična stremiljenja in bi bila prikrajšana pri lastnih egoističnih nemojih. Jasno pa je vsaki državi, da je vsak uspeh na tem polju brezuspešen tako dolgo, dokler ne bodo brezposelnosti sistematično in enotno pobijale.

Mednarodni urad dela si je sicer nadel nalogo, da reši vprašanje brezposelnosti. V ta namen je izdelal ogromne investicijske načrte za javna dela, pri katerih bi zaposlili danes brezposelne mase. Kakor hitro se je pa obravnavalo denarno vprašanje, to je sredstva za financiranje teh načrtov, so lepi načrti obstali na mrtvi točki, kamor jih je spravilo prevladujoče nezaupanje. Tako so danes države prepuščene same sebi, da pobijajo brezposelnost, vsaka na svoj način.

V naši državi brezposelnost razmeroma še ni zajela onih širokih dimenzij, kakor v drugih več ali manj izrazito industrijskih državah. Naša industrija se na račun hiranja inozemske industrije razvija ter sprejema in zaposluje vsak dan več delavcev.

Po podatkih Mednarodnega urada dela pada v splošnem brezposelnost v večjih, posebno v izrazito industrijskih državah. Tako je padla od lanskega leta do danes za 14%. V Nemčiji je letos 1 milijon manj brezposelnih, v Angliji pol milijona, v Italiji 100.000 itd. Nasprotno raste v Čehoslovaški, Avstriji, Bolgariji, Švici, Jugoslaviji. Padanje brezposelnosti gre torej v pretežni večini na račun industrijskih držav, medtem ko v manjših in agrarnih državah še vedno raste, tako tudi pri nas. Vprašanje je, kje tiči pri nas vzrok, da v kljub večji potrebi delavnih sil industrije brezposelnost raste. V prvi vrsti so gotovo krive nenormalne gospodarske prilike, a drugi razlog leži tudi v tem, da pri nas še nismo za sistematično pobijanje brezposelnosti storili ničesar. Ako pa že skušamo brezposelnost pobijati, jo pobijamo na tak način, da ima baš nasproten uspeh in s tem napačnim načinom pobijanja brezposelnost še povečujemo. Imamo razna humanitarna društva, socialne ustanove, ustanavljajo se državni, banovinski in privatni fond, ki pa grede vsi na breme že itak preobremenjenega gospodarstva. Izdajajo se podpore bodisi v denarju, blagu in le malo v delu. Vse te podpore pa so v razmerju s potrebo malenkostne in so jih deležni le nekateri in še ti le za kratek čas. Večkrat se dele podpore v takih oblikah, da ne dosežejo svojega pravega smotra. V svrhu večje zaposlitve brezposelnih bomo morali poseči po radikalnejših sredstvih in to takih, ki ne bodo obremenjevala gospodarskih obratov.

Prvo kar bi bilo treba storiti v korist nameščenstva je, da se odpuste iz služb vsi upokojeanci, ki danes odjedajo kruh brezposelnim. Vidimo, da je nebroj upokojeencev nastavljenih pri občinah, pri raznih stro-

kovnih organizacijah in po privatnih službah, tako, da prejemajo poleg svoje izdatne pokojnine še plačo iz službenega razmerja. Na drugi strani pa vidimo nebroj brezposelnih in delazmožnih, ki zamažijo zaslužka in ki bi bili zadovoljni, da zaslužijo vsaj toliko, da preživijo sebe in svojo družino. Na eni strani torej dvakratni dohodek in izobilje, a na drugi strani ni sredstev za kosček kruha. Kakšna socialna nepravilnost! Med delavstvom vidimo, da je nebroj poklicnih delavcev in delavk brezposelnih, na drugi strani pa so zaposleni vsi člani ene družine in ljudje, katerim je zaslužek iz službenega razmerja postranski, ker se preživljajo s kmetijo. Tudi tu bi bilo potrebno brezobzirno čiščenje.

Drugo, če ne večje pa gotovo nič manjše zlo, ki pospešuje pri nas brezposelnost so tisoči importirancev, ki se skrivajo pri nas za „strokovnjaki, nenadomesljivi inženirji, organizatorji, daktilografkinjami itd.“, medtem ko v resnici opravljajo povsem navadna dela, katera zmora morda še bolje naš, le malo izobražen nameščenec. O vprašanju inozemskih nastavljenecv se je pri nas že precej razpravljalo ter doprineslo precej konkretnih zlorab. Dosedaj pa je bil ves boj proti njim brezuspešen, ker ostane po navadi pri nas vse le pri besedah in se v praksi v tem pogledu nič ne stori. So celo domača podjetja, ki pri tem vprašanju kaj rada pozabljajo svojo patriotsko dolžnost.

Vprašamo se samo, če je mogoče, da dobe danes naši ljudje službo v Avstriji, Italiji, Čehoslovaški itd. Znano je, da naše ljudi brezobzirno mečejo iz vseh držav in celo ne dopuste, da bi naši ljudje v tujini prakticirali in to brezplačno, a mi imamo tako obzirnost do inozemcev, bodisi nasproti nastavljenecem ali podjetnikom samim. Čas je dozorel in se torej to vprašanje mora spraviti z mrtve točke, ako hočemo brezposelnost pri nas res sistematično ubijati. Na tem polju delati smo poklicani vsi brez izjeme, ker nam socialna dolžnost velevala, da skrbimo za kruh najprvo svojemu človeku.

Inozemske tvrdke se običajno izgovarjajo, da za svoj kapital, katerega so unesli v našo državo, morajo imeti tudi svoje zanesljive nastavljenice. To

načelo je za naš nacionalni ponos sramotno, ker zgleda, da pri nas ne najdemo za inozemski kapital dovolj zanesljivih ljudi, medtem ko imajo inozemska podjetja svoje zaupne in takozvane „zanesljive“ nastavljenice najbrže samo radi tega, ker samo ti importiranci razumejo pravilno voditi račune in sestavljati bilance, ki pomenijo velik minus za našo državno blagajno.

Je že res, da danes mi nimamo dovolj strokovno izvežbanih ljudi, vendar naloga vseh podjetij bi bila, da vežbajo v svojih strokah naše ljudi in le pod tem pogojem bi se smelo podjetju dovoliti zaposlitev inozemcev v doličnem podjetju. Splošno pa je znano, da se to deloma ali sploh ne vrši in bi bilo na mestu, da se podjetja v to prisilijo, ker sicer ne bomo vprašanja brezposelnosti nikdar rešili.

Mnogi inozemci, posebno podjetniki se pri nas sklicujejo na reciprociteto. Po sedanji praksi pa se jasno vidi, da se te reciprocitete najmanjše drže druge države. Zanje je reciprociteta dandanes samo na papirju a mi se moramo ravnati po njej in to v našo lastno škodo. Gotovo je, da mi danes še rabimo importirane strokovnjake, vendar pa je tudi gotovo, da je pri nas na tisoče inozemcev, ki se pod tem imenom samo skrivajo in le uradno nastopajo kot „nenadomesljivi“, v resnici pa opravljajo povsem druge posle.

Ako že ne moremo vprašanja inozemskih nastavljenecv oziroma samostojnih inozemskih podjetnikov pri nas drugače radikalno rešiti, naj se obdavčijo in to tako, da bo imela od tega država, kakor brezposelnost korist. Dopisnik V. v „Lloydu“ št. 256 ceni pri nas število zaposlenih inozemcev na 30.000 in je mnenja, da se vsem tem predpiše Din 500 — mesečno davka, kar bi dalo mesečno 15 milijonov ali letno 180 milijonov. S tem zneskom pa bi se z razumnim gospodarstvom brezposelnost naše domače delavne sile odpravila.

Mnenja sem, da ne ustanove, ne razni fond, ki naša gospodarska podjetja samo obremenjujejo, ne bodo rešili vprašanja brezposelnosti, ampak le energična odprava dvojnih zaslužkov po vseh ustanovah in pa obdavčenje in sistematično odpuščanje importirancev. Socialne pravičnosti naj bodo najprvo deležni domači nameščenci in delavci in ne nasprotno. Z. K.

K davčnemu vprašanju

Letošnje leto se bliža koncu. Prav umestno bo tedaj, če si napravimo malo pregleda o dogodkih, ki so se dogodili tekom minule dobe. Občinske volitve so bile dne 15. oktobra. Našim občinam so prinesle za dobo prihodnjih treh let stalne občinske odbore. Po odločbah veljavnega občinskega zakona imajo vsi občinski odbori dovoljno večino, da bodo mogli reševati vsa tekoča vprašanja. Imajo tedaj vse predpogoje, da bodo vršili svojo nalogo v formalnem oziru nemoteno. Nastane pa vprašanje, bodo li imeli na razpolago sredstva, ki so potrebna za izvedbo raznih načrtov, katerih se pričakuje od njih.

Do jedra občinskega gospodarstva pridemo, ko se lotimo vprašanja, kako je krili izdatke za razna gospodarska podjetja, ki naj jih izvrše naše občine v najkrajšem času. Vsakemu razsodnemu človeku je jasno, da morajo vsa sredstva, s katerimi naj razpolaga občinski proračun, zbrati občani sami s svojimi prispevki za občinsko gospodarstvo. Naše občine navadno nimajo lastnega premoženja. Zelo redke so občine, ki krijejo del svojih izdatkov z dohodki iz lastnega premoženja ali lastnih podjetij. Občinski dohodki so v pretežni večini le prispevki občanov, to je njihove davščine in občinske doklade. Te doklade so navadno že visoke. V današnjih težkih časih jih pač ne kaže zviševati, ker že itak obremenjujejo preveč naše davkoplačevalce. Nastane vprašanje, kako priti do večjih občinskih dohodkov, da bodo naše občine kos svojim nalogam.

Odpor proti javnim dajatvam se pojavlja povsod, čeprav je znano dejstvo, da naše prebivalstvo rado prispeva za skupne zadeve. Tega odpora tedaj ne smemo

vzeti preveč dobesedno. Kjerkoli nanese pogovor na davke, povsod se redno ponavljajo besede, zakaj plačam jaz toliko, ta in ta pa, ki ima dosti večje dohodke in večje premoženje, pa le toliko. Takih opazk šlišimo vse polno, na vseh koncih in krajih ravno sedaj, ko so davčni odbori dokončali svoje delo in so pričeli davčni uradi razpošiljati plačilne naloge.

Vsak tak odpor je individualnega značaja, to je prihaja od oseb, ki vidijo le same sebe. Kakor hitro se pa zbere večje število davčnih obveznikov in ugotovijo v medsebojnem razgovoru, da so bremena razdeljena pravično in enakomerno, preneha ta odpor navadno z vzdihom: je že tako, na kak način se bomo že pretolkli. Vse drugače pa je, če prebivalstvo vidi in je prepričano, da se bremena ne odmerjajo enako. Ko vidijo ljudje, da gotova podjetja dobro prosperirajo, da se stalno in nevrjetno hitro razširjajo, njihove davčne napovedi pa izkazujejo zgubo, se polašča naših ljudi upravičeno ogorčenje. Tu ne pomaga nič, ne sklicevanje na državotvornost, ne očitjanje punktaštva. Zdrav razum našega naroda je že davno razsodil, da se more prištevati le one osebe k državotvornim elementom, ki spolnujejo rade volje, ako lahko, je drugo vprašanje, vse obveznosti, ki nam jih nalaga pripadnost k naši državi. Mi ne rabimo raznih visokih gospodov, da bi nas poučevali in tolažili v tem oziru, mi zahtevamo od naših poslancev in od vseh državnih organov, da bodo pazili in delali na to, da bo vsa državna uprava kolikor mogoče enostavna, hitra in pravična, v prvi vrsti pa, da bodo vse dajatve za državo, banovino in občino enakomerno razdeljene.

Če pogledamo državni proračun za tekoče leto, vidimo, da je bil predviden iznos uslužbenskega davka, to je dajatve delavstva in uradništva (na kratko — malega človeka) na 230 milijonov dinarjev, vsa dohodnina, to je dajatve od najmanjšega trgovca in obrtnika do največjih trgovin, tvornic in bank pa le na 320 milijonov dinarjev.

Ker ni niti misliti na to, da bi se naš kapital hotel odreči prostovoljno svojemu „povlaščenemu“ položaju, bo pač treba napeti druge strune. Prisiliti ga bo treba k temu. Klic po takojšnji davčni reformi je tedaj upravičen. Pri tej reformi bo treba posebej poudariti zahtevo, da morajo biti davčni sezname javni. Občine naj bodo obvezane, da si jih preskrbe pravočasno za svoj okoliš. Ti sezname naj bodo potem stalno na vpogled, kakor so sedaj volilni imeniki.

Jakob Bajželj na zadnji poti.

Kranj, 20. novembra.

Tiho in brez besed se je poslovil. V četrtek popoldne je bil še v Kranju, ob 10-ih zvečer pa je v krogu svoje rodbine nenadoma za večno zatisnil oči. Marsikdo je zmajal z glavo, ko je čul to prežalostno vest. Komaj leto je preteklo, ko je v krogu svoje rodbine in sorodnikov praznoval 50 letnico svojega rojstva. In nikdar bolan, vedno vesel in veder, pa da bi se poslovil za večno? Da, poslovil se je — a z zavestjo, da so bila vsa leta njegovega življenja en sam delavnik.

Kdo bi naštel in preštehtal vse zasluge, ki si jih je stekel v kratki dobi svojega življenja pokojni Jaka tako na gospodarskem, kulturnem, socialnem kot nacionalnem polju? Ni bilo ustanove, bodisi gospodarske, bodisi socialne, ne naprednega društva, pri katerem ne bi sodeloval s svojimi bogatimi izkušnjami in nasveti, pa tudi finančno. Njegova zasluga je, da so izdelki žimarske industrije, ki je v Stražišču doma, zasloveli po celi državi in preko njenih mej. Ustanovil in predsednikoval je Ljudski hranilnici in posojilnici, bil član krajevnega šol. odbora, sreskega cestnega odbora, dolgo vrsto let stražiški podžupan itd. itd. Bil je soustanovitelj gasilnega društva, ki si je pod njegovim dolgoletnim vodstvom zgradilo res lep dom in bilo vedno med prvimi, kadar je bilo treba priskočiti bližnjemu na pomoč. Stražiški Sokol pa je zgubil z njim pravega očeta. Pred 11-letmi leti mu je ob rojstvu kumoval. Bil je prvi njegov starosta in nato še dolgo vrsto let. V veliki meri je njegova zasluga, da si je Sokol v kratki dobi obstoja zgradil ličen dom, v katerem se mladi stražiški rod duševno in telesno krepi.

S svojim delom si je pokojnik postavil trajen spomenik. V srcih vseh, ki so ga poznali, pa bo ohranjen nanj trajen spomin, saj je bil človek plemenite duše in dobrega srca. Veličasten pogreb v soboto popoldne je pokazal, kako priljubljen in spoštovan je bil.

Po cerkvenih obredih je sokolski pevski zbor, pomnožen s stražiškimi in kranjskimi pevci zapel

pred hišo žalosti „Vigred“, nakar se je razvil ogromen žalni sprevod. Na čelu je šla šolska mladina z zastavo. Mestna godba iz Kranja je igrala turobne žalostinke. Za njo so stopali Sokoli in Sokolice domačega in sosednjih društev s prapori. Za Sokoli so korakali številni gasilci iz domače in sosednjih gasilskih čet, za njimi pa zastopniki Nar. čitalnice iz Kranja z zastavo. Sokolska deca je nosila krasne vence sorodnikov in prijateljev, društev in raznih korporacij.

Za pokojnikovo krsto, ki so jo nosili gasilci ob častni straži Sokolov, je plakala globoko potrta pokojnikova družina in sorodniki. Nato so se razvrstili zastopniki oblastev, društev in mnogobrojno občinstvo iz bližnje in daljne okolice.

Med mnogimi drugimi so se udeležili pogreba sreski načelnik, vladni svetnik g. dr. Ogrin, župan mesta Kranja g. Ciril Pirc, načelnik SKJ br. Miroslav

Ambrožič, tajnik Sokolske župe Ljubljane br. Flegar, prvi namestnik starešine Sokolske župe Kranj br. Franc Dolenc, podstarosta Gasilskega Saveza g. Josip Turk, predsednik „Udruženja trgovcev za srez Kranj“ g. Franjo Sirc, župani okoliških občin in občinski odbor domače občine z županom g. Antonom Križnarjem.

Po opravljenih pogrebniških obredih se je v ganljivih besedah poslovil ob odprtem grobu od pokojnika v imenu domačega Sokolskega društva br. Rojina Vladimir, za gasilstvo g. Josip Turk, za domače občine pa župan g. Križnar Anton. V vnešenem, njemu lastnem govoru pa ga je pozdravil zadnjikrat za gorenjske Sokole br. Jaka Špicar iz Radovljice.

V pozno-jesenski zarji so zažarele planine, ko so turobno zadoneli akordi žalostinke „Blagor mu“ — nepozabnemu pokojniku v poslednji pozdrav.

Tedenske novice.

Jubilej zaslužnega človekoljuba. Pretekli mesec je minilo deset let, odkar je nastopil službo primarija za bolne na pljučih na Golniku g. dr. Robert Neubauer. Pod njegovim vodstvom se je zavod v vseh ozirih tako izpopolnil, da se brez nadaljnjega lahko meri z vsemi istovrstnimi zavodi inozemstva. Za svoje nesebično delo v borbi proti zavrtni morilki je prejel jubilan nešteto zahval od svojih pacientov in dvakrat tudi priznanje z najvišjega mesta. Ob njegovem jubileju želimo tudi mi, da bi ga Bog še dolgo vrsto let ohranil na čelu tega človekoljubnega zavoda.

15-letnica osvoboditve Maribora. Preteklo soboto in nedeljo je Maribor zelo svečano proslavil 15-letnico svoje osvoboditve. V soboto zvečer so po velikem zboru na Glavnem trgu priredili podoknico osvoboditelju Maribora generalu Maistru, nato pa je bila na dvorišču vojašnice 45. p. p. v Melju prirejena lepa manifestacija za našo vojsko. V nedeljo dopoldne se je vršila ob številni udeležbi občinstva in predstavnikov oblasti maša na Glavnem trgu, po njej pa slavnostno zborovanje.

Šenčurski dogodki pred sodiščem. Pred okrožnim sodiščem v Ljubljani se bo vršila prihodnji mesec velika razprava političnega značaja, ki bo obravnavala znane šenčurske dogodke. Zaradi javnega nasilja, ker so se upirali orožnikom in jih obmetavali s kamenjem, je obtoženih 22 oseb, po večini iz Šenčurja in bližnjih vasi.

Preiskava o umoru Ane Goršetove. Umor pokojne Ane Goršetove v Slatniku pri Novem mestu še vedno ni pojasnjen. Orožniki so preiskavo delno že zaključili. Po Novem mestu in okolici govore, da je aretirana Uršula Rohrmannova že priznala, da je sestro umorila.

Izvoz povrtnine in sadja. Državna kmetijska vzorna in kontrolna postaja v Ljubljani je ugotovila, da smo izvozili v mesecu oktobru iz področja te postaje 10.000 kg zelja, 30.910 kg krompirja in 1.553.358 kg jabolk. V posamezne države smo izvozili sledeče šte-

vilo kg jabolk: v Avstrijo 998.388, v ČSR 334.800, v Nemčijo 210.500 in v Italijo 9.670 kg.

Občni zbor SPD. Letošnja glavna skupščina Slov. planinskega društva se vrši v nedeljo 26. t. m. ob 9. uri dop. v Narodnem domu v Kranju. Dnevni red je razviden iz vabil. Polovična vožnja!

Malo spomenico I. pokrajinskega zleta Sokola kraljevine Jugoslavije v Ljubljani, bogato ilustrirano — slike v prvovrstnem bakrotisku — izda „Ljubljanski Sokol“ skupno s svojim letnim poročilom prve dni meseca januarja 1934. Cena spomenici Din 18.—. Naročila sprejema „Ljubljanski Sokol“ v Ljubljani (Narodni dom). Z naročilom, opremljenim s točnim naslovom naročnika, naj se nakaže istočasno tudi znesek in to najkasneje do 5. decembra. Na poznejša naročila se ne bo mogoče ozirati.

ZAHTEVAJTE vedno izrečno: Kathreiner Kneippovo sladno kavo z glavo in podpisom župnika: Seb. Kneipp!

Iz Kranja.

Razglas. Vsi vojni obvezniki, ki so služili v bivši avstro-ogerski in naši mornarici ter bivajo v tukajšnji občini se pozivljejo, da se zglasijo v občinski pisarni do 27. t. m. — Regruti — dijaki, biva-joči v Kranju se pozivljejo, da se zglasijo takoj, a najkasneje do 25. t. m. in sicer oni, ki so pristojni v občino Kranj v občinski pisarni, oni ki so pristojni v druge občine pa pri srezkem vojaškem referentu v Kranju.

Proslava 1. decembra. Sokolsko društvo bo praznovalo 15-letnico osvobođenja in uedinjenja jugoslovenskega naroda skupno z Narodno odbrano z ozirom na njen 25 letni obstoj.

V četrtek, 30. novembra bo ob pol 21. uri telovadna akademija, katero bosta izpopolnila zbor in orkester.

V petek, 1. decembra bo ob 11. uri svečana seja s prevedbo dece in naraščanja, z zaobljubo no-

M. Dobropoljski

Žrtev ljubezni.

Roman.

3

„Da“, je ušlo Pavlu kljub temu, da je bil trdno odločen odkloniti povabilo. Sam ni vedel, kdaj je izrekel besedico „da“ in zakaj. Prav gotovo pa ne radi dopajenja nad tem, da bi imel čast enkrat na teden sedeti za isto mizo s človekom, kakršnega se je pokazal njegov bodoči šef.

„Dobro“, je nadaljeval Humski. „Jutri pa prosim, da se točno ob osmih zglasite v uradu. Predstavil vas bom vašim predpostavljenim in kolegom. Želite morda še kakega pojasnila?“

„Ne“, je hladno odgovoril Pavel. Vstal je, se poklonil in poslovil.

Svobodno je zopet zadihal, ko so zaklenili večna vrata za njim in mu je mrzel jesenski veter zavel nasproti. Med potjo proti mestu je še enkrat prevdral, če bi ne bilo pametneje, da se izogne neprijetnosti, ki ga čakajo v hiši in v uradu gospoda Humskega. A je zavrgel to misel, ker se je spomnil dane besede svojemu očetu, da hoče enkrat za vselej obratovati s preteklostjo in se posvetiti trgovini.

Veliko je stvari na svetu, ki napravijo človeka mlačnega in dovteljnega za vse. In o stvareh, ki so napravile njega takega, je premišljeval Pavel, ko je stopal po klancu proti mestu. Premalo je bilo energije v njem, premalo je bil dosleden, ko je pred par meseci obljubil, da bo krenil na drugo pot. A v nešteto slučajih v življenju tudi energija in doslednost ne zaležeta nič.

Glasno se je zasmeljal. Edino smeh, se mu je zdelo, je še pristen in tak kot v onih časih, ko je sledil klicu svojega srca in ki ga bo spremljal tudi na tej, od drugih začrtani poti v novo življenje.

Anton Humski je iz razgovora s sinom svojega poslovnega tovariša spoznal, da bo imel dovolj dela, predno ga privede na pravo pot. Svoji metodi, ki jo je nameraval pri tem uporabiti, pa je popolnoma zalupal. Svest si je bil, da bo rodila uspeh.

Po večerji je gospod Humski v navzočnosti svoje žene Mire, hčerke Malvine in sina Borisa, ki je bil šest let starejši od Malvine, govoril o Pavlu.

Gospa Mira je bila tiha in mirna žena. Ponižnost se ji je brala raz obraza, iz njenih modrih oči pa je sijala sama milina in dobrota. Ob pogledu nanjo se je človek naravnost čudil, kaj jo je zblížalo z naravnost robustno in skoraj odurno naravo njenega soproga. A kontrasti se po navadi vežejo v življenju.

Tudi brat in sestra sta predstavljala živ kontrast. Malvina je bila verna slika svoje matere, katere nekdanja lepota je na novo vzcvetela v hčeri. Iz njenih jasnih oči pa je odsevala odločnost in samozavest. Boris ni bil baš grd, a prikupen vseeno ni bil. Gizdalinsko se je napravljal in trudil, da bi izgledal naduto. Njegov obraz je bil kljub mladosti že precej razoran. Prekrokane noči so zapustile vidne sledove na njem. V ostalem pa je tudi njega odlikovala hladna preračunjenost. Podedoval jo je po očetu, ki je videl v njem ponos in bodočnost podjetja Humski.

Sedel je očetu nasproti. Z zaničljivim nasmeškom na ustnicah je poslušal pripovedovanje o Pavlu.

„Stari Pleterski nam ni mogel z ničemer izkazati večje usluge“, je med drugim ironično povdaril Humski, „kot da nam je napravil svojega sina na glavo. Povem vam, da je mladi gospod naravnost zaleban v umetnika v sebi. Njegova samozavest gre v tem pogledu tako daleč, da smatra vse druge ljudi za idiote.“

Boris se je glasno zasmeljal. „Vsekakor čuden svetnik! In kako dolgo nas bo blagovolil osrečevati s svojo navzočnostjo?“

„Za enkrat, eno leto...“

„Za enkrat“, je povdaril Boris. „Z drugimi besedami: če ga ne odvrnemo od njegovih neumnih idej v enem letu, bomo nadaljevali v drugem. Hvala lepa. Kaj pa, če sploh ni več dovzeten za pametno delo?“

„Ne pozabi, da se nahaja v hiši Antona Humskega“, je dejal Humski in se vzravnaval na stolu.

„Gotovo. Sicer pa, na katerem polju se pa udeležuje kot umetnik?“

„Za božjo voljo, Pavel Pleterski pa umetnik!“ Humski je spil kozarec vina in nadaljeval. „Že kot mlad otrok je Pavel počel vsak prazen košček papirja z nemogočimi figurami. Oče se je smejal si- novi „umetnosti“ in mu je vsako leto za rojstni dan poklonil par skiciranih šatulj barv.“

„Torej je v gotovem oziru sam vzgojil v njem drugega Michelangela“, je z ironičnim nasmehom vpadel Boris.

„Seveda. No, dokler je Pavel trgal hlače po šolskih klopih, je mirno gledal njegovo „slikarjenje“, čeprav sta se radi njega večkrat sprla. Ko pa je napravil maturo, mu je dal oče razumeti, naj spravi svojo umetnost med staro šaro in se posveti trgovini, da postane enkrat njegov vredni naslednik.“

„Pametno, zelo pametno“, je potrdil Boris.

„Ali pa zelo nespametno“, je dodala Malvina, ki je do zdaj molče poslušala razgovor. „Če je bil Pavel Pleterski nadarjen za umetnost, bi ga ne smeli siliti, da se posveti poklicu, v katerem ne bo našel sreče in zadovoljstva.“

Izzivalno je pogledala očeta in brata, ki sta osupnjeno strmela v njo. Predno pa jo je ulegnil Humski zavrnil je dodala: „Krivično in brezsrčno je, če postopajo stariši tako s svojim otrokom.“

(Dalje prihodnjič.)

vega članstva in razdelitvijo diplom za uspehe na letošnjih tekmah.

Podrobni spored, z morebitnimi izpopolnitvami, bomo objavili v prihodnji številki.

Darovi za Dijaško kuhinjo v Kranju. G. tovarnar Artur Heller je izročil Dijaški kuhinji 300 din v počaščenje spomina na blagopokojnega tov. Edmunda Kocbeka, cenjena rodbina Koroščeva pa 200 din namesto cvetk na krsto P. Graselliju. Srčna hvala!

Vsem prijateljem in znancem, ki so se me ob priliki moje 50 letnice polnoštevilo spomnili, se tem potom za njihove iskrene čestitke najpričnejše zahvaljujem.

Franc Holčaker.

Proslava Rapalskega dne. Meddruštveni odbor za proslavo Rapalskega dne vabi vse meščanstvo iz Kranja in okolice, da se omenjene proslave, ki se bo vršila v gimnazijski telovadnici v nedeljo, dne 26. nov. ob 10. uri dopoldne, v čim večjem številu udeleži. — Obenem poziva viteška sekcija NO vse svoje članstvo, da se obvezno udeleži te proslave.

Prosvetno šolo za novo sokolsko članstvo nadaljujemo v nedeljo 26. t. m., po končani Rapalski proslavi, v restavraciji v Narodnem domu. Vse brate in sestre, ki so prejeli okrožnico o prosvetni šoli in so bili minulo nedeljo zadržani, vabimo, da upoštevajo njena določila.

Sokolsko predavanje. V ponedeljek, dne 27. t. m. ob pol 21. uri bo predaval v knjižnici v Narodnem domu br. dr. Josip Bežek o temi: Mikroorganizmi in mi. Predavanje bo uvod v tečaj za prvo pomoč, ki ga priredi 5. skupina. Vabimo domače in članstvo okoliških društev, da predavanje številno posetijo in tam izrazijo svoje nasvete in želje o tečaju in predavanjih. Torej — v ponedeljek ob pol 9 h v knjižnici!

Predavanje o tuberkulozi v Kranju ima dne 27. novembra in 4. decembra t. l. obakrat na ponedeljek ob 6. uri zvečer v gimnazijski telovadnici gospod dr. Neubauer Robert, šef-zdravnik zdravilišča na Golniku. Ker se bo to predavanje vršilo nazorno ob slikah, in ker je ime predavatelja kot strokovnjaka zlasti v tem zdravstvenem vprašanju vsesplošno znano, bo predavanje vsekakor velezanimivo in poučno. Predavanje je brezplačno in dovoljeno vsem odraslim. K obilni udeležbi vabi krajevni odbor Rdečega križa v Kranju.

Predavanje. Zimsko-sportni odsek SPD v Kranju priredi v sredo 29. t. m. ob 8. uri zvečer v tukajšnji gimnaziji debato večer o konserviranju in ma. zanju smuči ter smučarski gimnastiki. — Novi člani se sprejemajo v odsek pri gg.: Piskerniku v podružnici Ljubljanske kred. banke, Korsiču v podružnici Jadransko-podunavske banke in Jerebu na Gorenji Savi.

Uradni dnevi sreskega načelstva. Kot uradne dneve sreskega načelstva v poslovanju s strankami je določen vsak ponedeljek in petek, ako je ta dan praznik, dan pozneje. Ob drugih dnevih se sprejemajo stranke samo v res neodložljivih slučajih.

S strankami se posluje redoma le od 9. do 12. ure, za sprejem vlog v vložišču do 14. ure.

Splošni delavni čas sreskega načelstva traja od 20. t. m. od 8. do 14. ure.

Nova delikatesa. V hiši poleg „Stare pošte“ (prej delikatesa Golob) je bila prejšnjo soboto otvorena podružnica delikatesne trgovine g. Albina Terčona. Lokal je lično preurejen, na novo opremljen ter založen z vsemi dobrotami. Priporočamo vsem meščanom in okoličanom, da se sami prepričajo o prvovrstnosti vedno svežega blaga, nizkih cenah ter solidni in točni postrežbi.

Knjige vodnikov družbe so dospele. Dobe se v knjigarni „Sava“. Istotam se sprejemajo novi člani.

Iz Šenčurja.

Gospod urednik! V zadnji številki Vašega cenj. lista (štev. 22.) prinašate pod rubriko „Iz Šenčurja“ izpad na učiteljstvo, ki je popolnoma neutemeljen in naravnost hudoben, vsled česar prosim, da na istem mestu priobčite sledeče:

V zadnji številki lista „Triglav“, rubr. „Iz Šenčurja“, apelira nepodpisani dopisnik na učiteljstvo, naj aranžira sodobno aktualna predavanja, naj nadaljuje z vajami moškega pevskega zbora in uresniči kako gledališko predstavo.

Čudno in skoraj neverjetno se mi zdi, da si upa pisec dopisa, ki vendar živi v kraju in bi moral poznati razmere in „navdušenost“ občanov za vse zgoraj omenjeno prosvetno delo, apelirati še na učitel-

teljstvo, ko prav dobro sam ve, da sem neštetokrat osebno in pismeno vabil tistih par pevcev, naj pridejo k vajah. Čakal sem jih včasih tudi po 2 uri, seveda sem ostal z učiteljem sam. Na zadnjem občnem zboru gasilcev so mi obljubili pevci, ko sem jih ponovno „prosil“, naj vendar pričnemo z vajami, da pridejo prav gotovo in smo določili skupno tudi dan in uro pevske vaje. Kdo je prišel k vaji? Zopet „eden“ poleg učitelja. In dopisnik apelira na učiteljstvo, name torej, naj nadaljujem z vajami pevskega zbora! Tudi noče vedeti, čeprav je o vsem prav dobro informiran, da že 3 tedne študiram 2 igri, ki jih bomo predvidoma vprizorili 2. in 3. decem. t. l. v šolski sobi, ker ves Šenčur ne premore ene večje sobe, kjer bi se lahko prirejale gledališke predstave. Treba bo prirediti oder v sobi, ki je 7,5 m dolga in 5,5 m široka. Tudi ima Šenčur „dovolj izbornih igravcev“. Prosim dopisnika, da mi jih predstavi, ker sem za studirani igri, kjer ne nastopa več kot 7 oseb (seveda vsa z učiteljem všteta), komaj, komaj zasedel z domačini 3 moške in 2 ženski vlogi.

Glede zadnjega stavka v dopisu se s piscem popolnoma strinjam, seveda velja to v prvi vrsti zanj in za Šenčur sploh, ker se tukaj res veliko govori in obljublja, še več seveda kritike, ljudi za pozitivno delo pa sploh skoraj nič ni. —

Vlado Rapè, šol. upravitelj.

Z Jesenic.

Smrt v Savi. V torek opoldne se je raznesla po Jesenisah novica, da je v Savi utonil splošno znani radi prikupnega nastopa in družabnosti v obče priljubljeni gosp. Zugowitz, vodja konsuma za Slovenijo in vnet zadružni delavec pri Stavbeni in Gostilnič. zadrugi. Dopoldne se je peljal z vlakom na Dobravo po zadružnih opravkih ter se vračal peš nazaj na Jesenice preko Save čez brv na Javorniku. Ko je dospel sredi brvi, mu je bržkone malo spodrsnilo. Korpulenten in velik kakor je bil, je zgubil ravnotežje ter je zdrknil v Savo čez nezadostno zavarovano brv. Pasantje, ki so bili prav ta čas tudi na brvi pred in za njim, so mogli biti samo priča nepričakovane nesreče. Sava je sedaj nekoliko narasla in je močno deroča, zato je bila pomoč otežkočena. G. Zugowitz si je sicer pomagal začetkoma sam, toda ga je pelerina tako ovirala, da je onemogel omahnil nazaj v valove in utonil.

Reklama. Za nalepljenje lepakov po Jesenicah in izven skrbi dvoje reklamnih podjetij. Reklamne table so nameščene povsod kar po dve, lepakov pa je na tablah toliko, kot da smo v vele mestu. Če pa nekaj časa ogledujemo te lepake, tedaj vidimo, da smo vabljeni na prireditve, ki so že davno minile. Človek se mora prav resno potruditi, da dobi pred oči lepak zadnjega datuma. Pa to še gre, saj je sicer afiširanje v dobrih rokah. So pa mesta po zidovih brez tabel, osobito na obeh straneh železniškega podvoza. Tu frfotajo cunjasti stari lepaki po več mesecev in ni človeka, ki bi ali prepovedal plakatiiranje, ali namestil table, ali pa vsaj pravočasno odstranil papirnato grdobijo. Tu bi bila umestna energična beseda našega olepševalnega društva.

Prireditve. Poleg filmske predstave in „Treh mladenk“, ki se bodo vprizorile v Krekovem domu, bodo igrali na Sokolskem odru novo komedijo „Svetnik“, v prevodu g. Eugène. Komedijo režira g. Klavara. Vloge so posrečeno zasedene. Svetnika igra g. Potrato, njegovo ženo g. Pepca Ravnikova, novi igralci gđ. Obersnel Tajana, g. Rancingerjeva in g. Grobovšek so zasedli večje vloge, ostale so pa v rokah drugih starih rutiniranih igralcev. Dejanja sijajne komedije, katera v humorju stopnuje vse do konca, se vrši v Zagrebu in v Kranju. Vprizoritev nudi vsakomur pošteno porcijo zdravega razvedrila in smeha do solz.

Ljubezen do bližnjega. Neka žena, doma iz Radovne pri Gorjah, se je v soboto vračala peš iz Javornika na Jesenice. Bila je v blagoslovljenem stanju in ko je dospela do Kobalove gostilne na Savi, so jo napadli porodni krči. dr. Kogoj, ki je nesrečni ženi takoj prispel na pomoč, je odredil prevoz v bolnico Bratovske skladnice. Z avtom pripeljano ženo pa bolnica ni hotela sprejeti, češ, kdo bo plačal stroške. Šofer in mestni policaj sta bila momentalno v zadregi, pa sta se kar hitro odločila. Z ubogo ženo v avtomobilu sta hitela po denar in se vrnila z njo v bolnico. Kratko na to je žena porodila mrtvo dete.

Iz Kamnika.

Kamniško prostovoljno gasilno in reševalno društvo, odnosno gasilna četa je imela svoj občni zbor v nedeljo 6. t. m. Pri volitvah je bil izvoljen odbor s predsednikom g. poslancem Cerer Antonom. Ker pa je bil izvoljen odbor s samo enim

glasom večine, je tekom tedna odstopil z motivacijo, da uživa premalo zaupanja.

V soboto 11. t. m. se je vršil ponovni občni zbor. Politično oblast je zastopal g. Prah, mestno občino pa župan g. Kratnar. Pred volitvami se je razvila živahna debata, tekom katere je padlo v oči, da hočejo tudi v to društvo gotovi krogi zanesti politiko. Pri tem ne gledajo na zasluge odbornikov za društvo, temveč le na njihovo politično pripadnost. Tako so n. pr. hoteli politisniti g. poslanca Cererja popolnoma v ozadje ne glede na njegove zasluge ne samo za domače društvo in župo, ampak tudi za celokupno jugoslovensko gasilstvo.

No pa jim ni uspelo. Izvoljen je bil z 28 glasovi sledeči odbor: predsednik: Cerer Anton, poveljnik: Homar Franc, tajnik: Fajdiga Franc, blagajnik: Malovrh in še par drugih znanih agilnih gasilcev.

Iz Škofje Loke.

Druga seja škofjeloškega občinskega odbora je bila prejšnjo sredo zvečer v mestni posvetovalnici. Z živahnim sodelovanjem vseh občinskih odbornikov, so bili storjeni sklepi, ki utegnejo Škofji Loki k njenemu gospodarskemu procvitu mnogo doprinesti. Občina je prodala Gasilni dom v zameno za Štravsovo hišo, ki jo je kupil trgovec Josip Deisinger z Mestnega trga. Pri zamenj je dodala občina 20.000 Din. Z zvezi s to prodajo je kupil g. Rado Thaler v Vincarjih velik travnik, na katerem se bo gradila nova tekstilna tovarna. Spričo novega položaja bo seveda moral dobiti Gasilni dom drugo streho. Tudi o tem se je mnogo govorilo. Treba bo misliti na postavitve nove zgradbe, ako se ne pokaže ta ali oni drug, primernejši izhod. Novi tovarni so bila dana nekatera zagotovila, nato pa se je razpravljalo o prošnji Sokolskega društva, ki prosi za oprostitev od plačevanja občinskih taks. S prizadetim društvom se bo stopilo v osebni razgovor. Ves občinski odbor je prijavil svoj pristop v župansko zvezo, nato pa sta bila izvoljena za oskrbnika občinskih hiš gg. Anton Savnik in Franc Žontar. Vojaško pokopališče se bo v doglednem času odstranilo. Čaka se še samo na regulacijski načrt. Posamezniki se neupravičeno polaščajo kamenja na Kamenitniku. Proti vsem se bo postopalo na podlagi zakonitih določil. Ko je občinski odbor rešil še celo vrsto manjših vprašanj, je bila plodonosna seja zaključena.

Ganglovo 60 letnico je praznoval škofjeloški Sokol v soboto 11. t. m. s predavanjem br. podstaroste Rudolfa Horvata v veliki dvorani Sokolskega doma. Predavatelj je v vsestransko obdelanem in krasnem govoru opisal vse ogromne vrline br. Gangla in njegovo neumorno delavnost na javnih toriščih. Večer je bil zaključen z burnimi zdravo klici br. Ganglu.

Škofjeloški I. planinski polk se je spomnil Ganglove 60 letnice z laskavim pismom, ki mu v njem vsi oficirji, podoficirji, podnaredniki in redovi k življenskemu jubileju najiskreneje čestitajo.

Smučarsko skakalnico dobimo. Sokol in planinski polk bosta gradila v Vincarjih smučarsko skakalnico, ki si je naši prijatelji belega sporta že dolgo časa želijo. Prostor za skakalnico je idealno srečno izbran. Skakalnica bo vzdržala skoke do 30 m.

Loški Sokol in sportni pokret. Napram samostojnemu sportnemu pokretu, ki se je pojavil zadnji čas v našem mestu je zavzel Sokol svoje odklonilno stališče, češ, da je Sokol po svojih možnostih storil vse, da zadosti vsem panogam moderne telesne vzgoje. Pa tudi drugi pomisleki so, ki Sokolu po njegovem jugoslovenskem programu ne dovoljujejo, da bi molčal napram snovanju sportnih klubov v Škofji Loki. Sokol apelira v posebni resoluciji, ki jo je izdal tiskano vsemu svojemu članstvu, naj se ono še z večjo ljubeznijo poprime sokolskega dela za popolno zmago jugoslovenske nacionalne in državne ideje.

Škofjeloški orožniki gg. podnarednik Leopold Mlakar in kaplarja Stojan Ognjenović in Lojze Močnik so bili odlikovani s kolajno „Za usluge kraljevskemu domu“. Čestitamo!

Smrt zavednega narodnjaka. Velika množica prijateljev, znancev in čestilcev je spremila v ponedeljek 13. t. m. k večnemu počitku posestnika in bivšega uradnika v tovarni Šešir g. Franca Komana, ki je omahnil v naročje smrti v 70 letu svoje starosti, zadet od kapi. Pokojnik je bil ustanovni član škofjeloškega Sokola, vedno zaveden narodnjak in javni delavec v raznih društvih. Do zadnjega je sodeloval v občinskem odboru, Mestni hranilnici škofjeloški pa je bil podpredsednik. Blag mu spomin!

Priznanje škofjeloškim gospem in gospodičnam. Ravnatelj ljubljanskih mestnih nasadov g. Lap je imel v sredo zvečer v Sokolskem domu zanimivo predavanje o cvetlicah. V svojem predavanju,

ki je trajalo pičili dve uri, je s posebnim povdankom pohvalil ljubezen, ki jo goji škofjeloški ženski svet do gojitve cvetic, kar se tudi pozna po hišah, ki so že mnoge lepo okrašene z lončnicami. Ta večer se je tudi govorilo o ustanovitvi samostojnega fonda za olupšavo Škofje Loke s cvetličnimi nasadi. Bi bilo pametno in tudi potrebno.

Iz Tržiča.

Vodnikova družba ima letos v Tržiču nad 180 naročnikov. Poverjenik g. Štalter je prepričan, da bo to število skoro poskočilo na 200. Prav posebno razveseljivo je dejstvo, da prihajajo kmečki ljudje kar sami od sebe k poverjeniku in se naroče na knjige. Na vsak način pa je v Tržiču še dosti ljudi, ki bi malenkostno letno naročnino 20 Din lahko utrpeli in od svoje strani tudi nekaj storili za sloveško knjigo in književnost.

Ustanovitev podružnice Narodno strokovne Zveze. Po zadnjih volitvah v Delavsko zbornico so številke pokazale, da je število narodno-zavednega delavstva prav visoko, saj je dobila lista narodno strokovne zveze več kot 250 glasov. Zato je šla krajevna organizacija JNS takoj na delo in sklenila na svoji prvi povojni seji, da se ustanovi v Tržiču podružnica NSZ, ki naj zbere razkropljene narodno zavedne delavce in jih napoti v trdno organizacijo, da bodo imele od tega široke množice koristi. Povabila je predsednika NSZ g. Juvana Rudolfa, ki je pretekli ponedeljek v sokolnici pred številno množico razvil program NSZ in potrebo, da se narodno zavedno delavstvo organizira na narodni podlagi, ker je prav vsaka mednarodna organizacija za nas od največje škode. Izmed delavstva, ki je posejlo predavanje, se je takoj izvolil pripravljalni odbor, kateremu načeljuje g. Krištufek Slavko, tajniške posle je prevzel g. Kurnik Matija, blagajniške pa Košnik Janko, v odbor pa je izvoljenih še 10 drugih delavcev, tako, da so zastopane vse stroke in vsi tržički obrati. Svoje poslovne prostore ima pripravljalni odbor v občinski hiši sobna vrata št. 4. in sprejema nove člane vsako nedeljo od 9. do 11. ure dopoldne in vsak ponedeljek od 6. do 8. ure zvečer. Mladi in agilni delavci so z vnemo na delu in prepričani smo, da bo štela organizacija skoro toliko članov, kolikor je volilo plavo listo v Delavsko zbornico. Redni sestanki odbora do končne ustanovitve podružnice so vsako soboto od 6. do 8. ure zvečer. To soboto nas zopet obišče tajnik NSZ g. Vl. Kravos, da nam da nadaljnja navodila.

Nesreča v tovarni. Orodjarja tržičkih gasilcev g. Dečmana Naco je doletela precejšnja nezgoda. Na stroju je zbijal pete in zgodilo se je, da ga je stroj zagrabil s tako silo, da mu je zmečkal sredinec in prstanec leve roke tako, da dalje časa ne bo mogel prijeto za delo.

Sokolsko prosvetno delo. Letošnja prosvetna sezona tržičkega Sokola obeta postati ena najbolj bogatih v zadnjih letih. Prosvetar br. Krištof Drago kaže toliko agilnost, da je veselje. Vsak teden nas preseneti s kakim originalnim domislekom, ki se vsak posreči in najde pri številnih poslušalcih najpristržnejši odmev. Po predavanju o Jadranski straži smo slišali v ponedeljek tajnika ZKD iz Ljubljane g. dr. Mihelaka, ki je v poljudnih besedah razložil prav nazorno vzroke in posledice brezposelnosti pri nas in drugod. V soboto popoldne naj bi bilo za deco predavanje s skiptičnimi slikami o Japonski, zvečer pa isto predavanje za odrasle. Žalibog je avtobus napravil tako zmedo, da se predavanje ni moglo vršiti in je v polnem obsegu preloženo na drugo soboto. V nedeljo se je na splošno željo ponovila burka „Drzni plavač“, ki jo je občinstvo radi imenitne izvedbe zopet sprejelo z gromkim odobravanjem. Včeraj, v ponedeljek 20. novembra, smo se spominjali Rapalske pogodbe in njenih posledic. Br. Fr. Žagar je v vznešenih besedah slavil trpljenje naših bratov onkraj Snežnika in je prešel vso zgodovino od prvega dne svetovne vojne do podpisa pogodbe v Rapallu. Pozabil ni prav ničesar. Za njim so deklamirale dijakinje IV. in III. razreda meščanske šole prigradne pesmice naših pesnikov, od katerih je najbolj ugajala Legatova s svojo „Soči“ od Gregorčiča. To dekletce deklamira tako od srca, da gane poslednjega poslušalca in vihar aplavzari je bil hvaležno plačilo. Ob koncu je zapel moški zbor Bralnega društva Hajdrihovo „Jadransko morje“ in državno himno. Bil je izredno lep večer, ki se ga je vdeležilo nad 120 ljudi iz vseh slojev naroda. Za prihodnje dni pripravlja Sokol svoje lutke, ki bodo na novo opravljenе zabavale naše malčke in odrasle. Dramatični odsek vadi in pripravlja z vso vnemo „Ugrabljenе Sabinke“, telovadci pa mislijo z vso res-

nostjo na 1. december. Na narodni praznik bo skupna proslava za vse šole tržičkega kola, na kateri bodo nastopile vsaka s par točkami in bo veselje in tekmovalstvo stopnjevalo zanimivo akademijo do viška. Za odrasle pa bo posebna sokolska akademija v nedeljo 3. decembra popoldne, na kateri bodo nastopili vsi oddelki. Le tako naprej!

GOSPODARSTVO.

Delovanje sreskega kmetijskega odbora v Kranju.

Dne 27. oktobra t. l. se je v dvorani hotela „Jelen“ v Kranju vršila seja širšega sreskega kmetijskega odbora za kranjski srez. Odborov predsednik g. Tomaž Križnar je podal temeljit in dobro podprt pregled stanja vseh kmetijskih panog. Točno je orisal splošni gospodarski položaj v srezu z ozirom na kmetijstvo sreski načelnik g. dr. Ogrin. Izčrpno poročilo o strokovnem in organizatornem delu sres. kmet. odbora je podal sreski kmetijski referent g. Sustič. O upravnih poslih odbora pa je poročal g. župan Anton Križnar. V nadaljnjem se je razpravljalo predvsem o sreskem kmetijskem proračunu za leto 1933/34. Debatiralo se je pri tej priliki o celi vrsti vprašanj kmetijskega značaja. Po izčrpnih debatah je bil proračun sprejet in bo predložen v odobritev kr. banski upravi. Od raznovrstnih postavk je najmočnejše dotirana živinoreja kot najvažnejša kmetijska panoga v srezu. Sorazmerno močno se je dotiralo tudi kmetijski pouk in pospeševalno propagando. Proračun znaša 101.490 Din. Zbor je potekel ob temeljitih debatah, katerih so se udeležili številni odborniki. Sreskemu kmetijskemu odboru želimo, da bi njegovo dosledno in živahno delovanje rodilo čim več sadov v dvig in izboljšanje težkega položaja našega kmeta.

SPORT.

Pokalne nog. tekme v prid brezposelnih.

Turnirja za zimski pokal ŽSK Hermes (Ljubljana) se letos udeleži tudi naš SK Korotan in se nam torej letos obetajo še prav zanimive nogometne borbe v stilu prvenstvenih tekem. Sodelovalo bo 12 klubov, ki so razdeljeni na dve skupini. Zmagovalca obeh skupin bosta med seboj odigrala dve finalni tekmi za osvojitve prehodnega pokala. Korotan tekmuje v II. skupini, v kateri sodeluje sledečih 6 klubov: Hermes, Sloga, Svoboda-Vič in Korotan iz Ljubljane, Disk

iz Domžal in kranjski Korotan. Torej prav zanimivi, v borbi za točke v Kranju še nepoznani nasprotniki. Izgleda za osvojitve prvega mesta v tej skupini imata danes Hermes in kranjski Korotan. Kakšen bo potek tega tekmovanja v resnici, bomo pa kmalu videli. Saj je pričetek že kar to nedeljo s tekmo Sloga-Ljubljana Korotan-Kranj na igrišču Korotana v Kranju ob 14. uri. Tekme se bodo odigravale ob vsakem vremenu.

Iz uredništva.

Radi državnega praznika v petek, dne 1. decembra prosim vse dopisnike, da pošljejo gradivo do torka 28. t. m. zvečer.

Gostilna in trgovina

BENEDIK FRANC
Stražišče

Vsako nedeljo sveže
pečenice ter prvo-
vrstna dolenska in
štajerska vina.

MODNI KROJAŠKI ATELJE

se priporoča za prihajajočo smučarsko sezono v izdelavo damskih in moških smučarskih dresov, dežnih plaščev in jopičev, hubertusov, trenchcoatov, zimskih sukenj, oblek in plaščev.

JOSIP KOŠ, KRANJ
ROŽENVENSKA 50.

OTOMANE, modroce, divane in vse tapetniške izdelke Vam nudi Viktor Tonejc tapetnik. Kranj, v hiši g. F. Ažmana.

Vsa tapetniška in sedlarska dela izvrši točno, solidno in poceni

IVAN JENKO
TAPETNIK IN SEDLAR, KRANJ PRI „JELENU“

MALI OGLASI

Kdor nudi ali išče službo, plača za vsako besedo 25 par. Najmanjši znesek je Din 5.— Vsi ostali oglasi se računajo po 50 par za vsako besedo. Najmanjši znesek pri teh oglaših je Din 8.— Znesek je treba plačati pri predaji naročila, oziroma vpslati v pismu obenem z naročilom. Za odgovor je treba priložiti Din 2.— v znakah.

HRANILNO KNJIŽICO Me-
stne hranilnice z vlogo okrog
Din 4000— kupim. Naslov v
upravi lista.

KONCERTNE CITRE, prvovrst-
ne znamke, skoro popolnoma
nove, se ugodno prodajo. Na-
slov v upravi „Triglava“

Zahvala.

Za mnogoštevilne dokaze iskrenega sočutja in sožalja, ki smo jih prejeli ob smrti našega nadvse ljubljene očeta, starega očeta, brata, strica, tasta in svaka, gospoda

Edmunda Kocbeka

industrijalca

kakor za poklonjene krasne vence in šopke se tem potom vsem najtopleje zahvaljujemo.

Posebej se zahvaljujemo čč. duhovščini, zastopnikom raznih oblasti, društev in korporacij, gg. pevcem za prekrasno žalno petje, Sokolu, gasilcem, Narodni čitalnici in končno vsem prijateljem in znancem, ki so dragega nam pokojnika v tako častnem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Vsem in vsakemu iskrena hvala!

KRANJ, dne 21. novembra 1933.

Žalujoči ostali.